

Иосифъ Аримаѳейскій, таенъ *Иисусовъ* ученикъ испросилъ дозволеніе отъ *Пилата* да погребетъ тѣло-то *Иисусово*. *Пилатъ* му дозволилъ и той заедно съ *Никодима* свалили мъртво-то тѣло отъ крѣста, помазали го съ благовонны масти, обмыли го съ чистѣмъ бѣлѣмъ плащаницѣмъ и съ голѣмѣмъ честию го положили въ новоизсѣченъ камененъ гробъ, който былъ приготвилъ *Иосифъ* въ своѣмъ тѣмъ градинѣ за себе си, а гроба захлупили съ единымъ голѣмѣмъ каменнымъ плочѣмъ.

Между това *Иудеи-ти*, които мразяха *Иисуса*, чюли бѣха отъ Него да прѣдказва за свое-то тридневно воскресеніе. Тѣи невѣрваха това пророчество, па понеже бѣха лукави, по себе си мысляхъ и за *Апостолы-ты*, да не бы да открадѣтъ прѣз-нощ мъртво-то Му тѣло, па да кажѣтъ, че *Христосъ*, учитель-тъ имъ е вѣскрѣснѣлъ: заради това испросили отъ *Пилата* военны стражѣмъ, та ѣмъ поставили да пази на гроба, когото запечатали, чтото и стражѣмъ-тъ, ако бы нѣкой подкупилъ, пакъ да неможе да влѣзе въ него да открадне тѣло-то *Иисусово*.

Воскресеніе Христово.

Зарань-тъ рано въ прѣвый день по сѣбботѣ, който ся